

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Michał Laskowski

SSN Małgorzata Gierszon

Protokolant Ewa Śliwa

w sprawie **J. K. (K.)**

skazanego z art. 244a 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 7 sierpnia 2024 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Stalowej Woli

z dnia 7 grudnia 2023 r., sygn. akt II K 358/22,

uchyla zaskarżony wyrok w zakresie braku rozstrzygnięcia o okresie obowiązywania środka karnego w postaci zakazu wstępu na wszelkie imprezy masowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz mecze piłki nożnej rozgrywane przez polską kadrę narodową lub polski klub sportowy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Stalowej Woli do ponownego rozpoznania.

Małgorzata Gierszon

Jacek Błaszczyk

Michał Laskowski

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Stalowej Woli wyrokiem z dnia 7 grudnia 2023 r., sygn. akt II K 358/22, uznał **J. K. (K.)** za winnego popełnienia czynów z art. 244a § 1 k.k. oraz z art. 59 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych, za które wymierzył mu karę łączną grzywny w wysokości 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 złotych każda. W punkcie V. wyroku orzekł wobec skazanego środek karny w postaci zakazu wstępu na wszelkie imprezy masowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz mecze piłki nożnej rozgrywane przez polską kadrę narodową lub polski klub sportowy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Wyrok Sądu Rejonowego, wobec braku zaskarżenia, uprawomocnił się w dniu 15 grudnia 2023 roku.

Od tego wyroku kasację na korzyść oskarżonego J. K. złożył Prokurator Generalny, zaskarżając wyrok w zakresie orzeczenia o środku karnym z art. 41b § 1 i 2 k.k. (pkt V części dyspozytywnej orzeczenia) - zarzucając:

- rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 43 § 1 k.k. w zw. z art. 41b § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 39 pkt 2c k.k. w zw. z art. 66 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych, polegające na orzeczeniu wobec oskarżonego J. K. środka karnego w postaci zakazu wstępu na wszelkie imprezy masowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz mecze piłki nożnej rozgrywane przez polską kadrę narodową lub polski klub sportowy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez wskazania okresu obowiązywania tego środka, podczas gdy przepis art. 43 § 1 k.k. wskazuje, że zakaz wymieniony w art. 39 pkt 2c k.k. orzeka się w latach, od 2 do lat 6. co obliguje sąd do określenia czasokresu obowiązywania środków karnych.

Podnosząc ten zarzut, skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Stalowej Woli do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna, co pozwala na jej uwzględnienie w całości na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Sąd Rejonowy, orzekając wobec oskarżonego J. K. w pkt V sentencji wyroku, na podstawie art. 41b § 1 k.k. środek karny w postaci zakazu wstępu na wszelkie imprezy masowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz mecze piłki nożnej rozgrywane przez polską kadrę narodową lub polski klub sportowy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pominął wynikający z treści art. 43 § 1 k.k. obowiązek określenia czasu obowiązywania tego zakazu, nadając mu tym samym charakter bezterminowy. Uchybienie to niewątpliwie ma istotny wpływ na treść wyroku, bowiem niewskazanie okresu obowiązywania środka karnego powoduje, że takie orzeczenie jest mniej korzystne dla oskarżonego, aniżeli w przypadku, gdyby doszło do prawidłowego zastosowania norm prawa karnego materialnego, nawet w sytuacji określenia okresu obowiązywania tego środka w maksymalnym wymiarze.

W orzecznictwie słusznie wskazuje się na to, że „ustawowy wymóg określenia w wyroku, jak długo zakaz ma trwać, wyklucza możliwość precyzowania dopiero w postępowaniu wykonawczym okresu zakazu. Czasu obowiązywania zakazu nie da się więc określić wykorzystując dyspozycję art. 13 § 1 k.k.w. i zasadę *in dubio pro reo*” (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2008 r., V KK 256/08).

Ze względu na to, że kasacja dotyczy uchybienia Sądu *meriti* polegającego jedynie na zignorowaniu obowiązku ustalenia okresu obowiązywania środka karnego, nie kwestionuje zaś zasadności samego orzeczenia o środku karnym w postaci zakazu wstępu na wszelkie imprezy masowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz mecze piłki nożnej rozgrywane przez polską kadrę narodową lub polski klub sportowy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przedmiotowej sprawie, zaskarżony wyrok należało uchylić w zakresie braku rozstrzygnięcia o okresie obowiązywania tego środka i sprawę skazanego w tym zakresie przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Stalowej Woli - który, uwzględniając powyższe rozważania, wyda rozstrzygnięcie zgodne z przepisami prawa.

Z tych wszystkich względów, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

Małgorzata Gierszon Jacek Błaszczyk Michał Laskowski

[J.J.]

[ms]